

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 4To/63/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7813010022
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Chlebovič
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2014:7813010022.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jaroslava Chleboviča a sudcov JUDr. Františka Ševčoviča a JUDr. Martina Michalanského, v trestnej veci obžalovaného W. S., pre prečin usmrtienia podľa § 149 ods.1,2 písm. a) Tr. zák., na verejnom zasadnutí konanom dňa 9. apríla 2014 v Košiciach, o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Rožňava zo dňa 13.3.2013, sp. zn. 3T/7/2013 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods.1 písm. e), ods.2 Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods.3 Tr. por. obžalovanému W. S., nar. X.X.XXXX v X., bytom N., S. Q. Č.. XX, súkromnému podnikateľovi ukladá podľa § 149 ods.2 Tr. zák., § 36 písm. j) Tr. zák. s použitím § 38 ods.3 Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 36 (tridsaťšesť) mesiacov.

Podľa § 51 ods.1 Tr. zák. mu výkon tohto trestu podmiennečne odkladá s probačným dohľadom.

Podľa § 51 ods.2 Tr. zák. určuje skúšobnú dobu v trvaní 5 (päť) rokov.

Inak napadnutý rozsudok zostáva nezmenený.

odôvodnenie:

Okresný súd Rožňava rozsudkom zo dňa 13.3.2013, sp. zn. 3T/7/2013 uznal obžalovaného W. S. za vinného z prečinu usmrtienia podľa § 149 ods.1, 2 písm. a) Tr. zák. č. 300/2005 Z.z. v znení zákona č. 313/2011 Z. z. na tom skutkovom základe že,

dňa 23.5.2012, okolo 14,30 hod. v N. riadil osobné motorové vozidlo zn. G. G., EČV: N.-C., po štátnej ceste Z. v smere od U. do centra N.Ž., pričom na ulici Š. v N., na rovnom úseku cesty pred firmou P., v rýchlosti najmenej 81 km/h, pred dopravnými značkami vodorovne aj zvisle označeným priechodom pre chodcov, za súčasného obchádzania autobusu, stojaceho na vyznačenej autobusovej zastávke pred priechodom pre chodcov, a predbiehania najmenej dvoch za sebou idúcich motorových vozidiel, ktoré taktiež obchádzali tento autobus a zároveň dávali prednosť chodcom prechádzajúcim cez priechod pre chodcov, prešiel do protismeru, kde pravou prednou časťou vozidla zrazil na priechode pre chodcov sprava doľava prechádzajúceho K. Y., ktorý utrpel ťažké mozgovo-lebečné poranenia, na následky ktorých po prevoze do nemocnice ešte toho istého dňa zomrel,

pričom porušil pravidlá cestnej premávky závažným spôsobom uvedeným v ustanoveniach § 137 ods.2 písm. c),d),k),o),s) zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke v znení neskorších predpisov.

Za to mu okresný súd uložil podľa § 149 ods.2 Tr. zák. s použitím § 38 ods.2 Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 36 (tridsaťšesť) mesiacov, výkon ktorého mu podľa § 51 ods.1 Tr. zák. podmienične odložil s probačným dohľadom.

Podľa § 51 ods.2 Tr. zák. určil skúšobnú dobu v trvaní 48 (štyridsaťosem) mesiacov.

Podľa § 51 ods.4 písm. c) Tr. zák. uložil obžalovanému povinnosť spočívajúcu v príkaze nahradiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu a to do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

Podľa § 61 ods.1,2 Tr. zák. s použitím § 38 ods.2 uložil obžalovanému aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na dobu 48 (štyridsaťosem) mesiacov.

Podľa § 287 ods.1 Tr. por. zároveň uložil obžalovanému povinnosť uhradiť spôsobenú škodu poškodenému X. Y., nar. X.X.XXXX, bytom N., R. Č.. XXX/XX vo výške 1.353,95 Eur a podľa § 287 ods.1 Tr. por. mu uložil aj povinnosť uhradiť náklady na úhradu za poskytnutú zdravotnú starostlivosť T. M. R., G..Y., J. Č.. XX, XXX XX U., IČO: XX XXX XXX, zastúpenej JUDr. U. J., na účet vedený v Štátnej pokladnici číslo: XXXXXXXXXXX/XXXX, VS: XXXXXXXXXXX, KS:XXXX, vo výške 414,32 Eur.

Proti tomuto rozsudku čo do výroku o uloženom treste podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie okresný prokurátor. V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že okresný súd pochybil, keď pri uznaní viny uložil obžalovanému len trest odňatia slobody s podmieničným odkladom a trest zákazu činnosti. Namietal tú skutočnosť, že vo výrokovej časti okresný súd nesprávne ustálil rýchlosť obžalovaného vzhľadom k tomu, že vozovka bola suchá. Poukázal tiež, že obžalovaný premával ako vodič v uzavretej obci podstatne vyššou rýchlosťou, ako je rýchlosť povolená a primeraná a bol povinný dbať na zvýšenú opatrnosť voči chodcom. Vymenoval závažné porušenia cestnej premávky, ktorých sa obžalovaný svojou jazdou dopustil. Navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a sám rozhodol tak, že obžalovanému W. S. uloží trest odňatia slobody nepodmienične pri polovici trestnej sadzby so zaradením pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, a taktiež trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov v hornej polovici trestnej sadzby.

Na podklade takto podaného odvolania krajský súd podľa § 317 ods.1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a zistil, že odvolanie okresného prokurátora je sčasti dôvodné.

Podľa § 2 ods.12 Tr. por., orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Rozsudok okresný súd odôvodnil v zmysle intenciách § 168 Tr. por. a v rozsudku vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov.

V časti rozsudku, kde bolo rozhodnuté o vine obžalovaného, a ktorú odvolateľ nenapadol, vykonal okresný súd dokazovanie v potrebnom rozsahu, a to výsluchom obžalovaného, svedkov, znalcov, znaleckými posudkami, ako aj ostatnými listinnými dôkazmi a správne dospel k záveru, že obžalovaný W. S. svojím konaním sa dopustil prečinu usmrtenia podľa § 149 ods.1, ods.2 písm. a) Tr. zák., lebo predmetnú skutkovú podstatu prečinu naplnil po stránke subjektívnej i objektívnej. Keďže odvolateľ podal odvolanie iba čo do výroku o uloženom treste, odvolací súd neriešil otázku ustálenia východiskovej rýchlosti, ako to odvolateľ uviedol v dôvodoch odvolania.

Zo znaleckého posudku bolo zistené, že poškodený v čase dopravnej nehody mal v krvi etylalkohol v koncentrácii 0,61 - 0,74 promile, čo zodpovedá stavu podnapitosti. Znalci vyslovili názor, že u poškodeného došlo v dôsledku tejto skutočnosti k ovplyvneniu myslenia, uvažovania a konania so zvýšením sebavedomia, znížením zdržanlivosti, pocitom uvoľnenia až eufórie, podceňovaním prípadnej nebezpečnosti dopravnej situácie, v psychickej sfére došlo k oslabeniu vnímania a zníženiu pozornosti, v psychosomatickej sfére mohlo dôjsť k poruchám priestorového videnia, orientácie, jemných pohybových

funkcií, a tým aj k zníženiu schopnosti správne a včas sa vyhnúť hroziacemu nebezpečenstvu v cestnej premávke. Mohlo dôjsť k nesprávnemu periférnemu videniu, a taktiež aj ostatné zmyslové orgány mohli byť požitým množstvom alkoholu negatívne ovplyvnené.

Odvolací súd nezistil zásadné pochybenie okresného súdu ani pri určení druhu a výmery trestu u obžalovaného. Obžalovaný je v mieste trvalého bydliska hodnotený všeobecne. Pracuje ako súkromný podnikateľ a doposiaľ bol jedenkrát súdne trestaný rozsudkom Okresného súdu Rožňava zo dňa 4.3.1996, kedy mu bol pre trestné činy podľa § 148c ods.1 a § 201 písm. b) Tr. zák. uložený úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov s podmieneným odkladom výkonu trestu na skúšobnú dobu v trvaní 12 mesiacov a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na dobu 12 mesiacov. V skúšobnej dobe sa osvedčil. Keďže odsúdenie obžalovaného bolo v roku 1996 a hľadá sa naňho, akoby nebol trestaný, inej trestnej činnosti sa nedopustil, preto na rozdiel od okresného súdu dospel odvolací súd k názoru, že na strane obžalovaného existovala poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. j) Tr. zák., t.j., že pred spáchaním činu viedol riadny život, a preto pri ukladaní trestu aplikoval ustanovenie § 38 ods.3 Tr. zák., podľa ktorého sa pri prevahe poľahčujúcich okolností znižuje horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Odvolací súd čiastočne súhlasí s názorom odvolateľa, že pri takomto priebehu dopravnej nehody a zavinenia obžalovaného, pri uznaní viny bolo by možné uvažovať o uložení nepodmienečného trestu odňatia slobody, avšak iba za toho predpokladu, že na strane poškodeného by neexistovala žiadna možná spoluúčasť na dopravnej nehode. Zo znaleckého posudku z odboru súdneho lekárstva však bolo jednoznačne skonštatované, že množstvo požitého zisteného alkoholu, ktoré mal poškodený v krvi, mohlo jednoznačne ovplyvniť jeho zmysly. Tento záver korešponduje aj s tvrdením obžalovaného, že poškodený pri prechádzaní cez prechod mal zvesenú hlavu.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, ako aj zohľadnení priestupkov v evidenčnej karte vodiča sa odvolací súd čiastočne stotožnil s názorom odvolateľa, preto podľa § 321 ods.1 písm. e), ods.2 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu a sám podľa § 322 ods.3 Tr. por. uložil obžalovanému W. S. podľa § 149 ods.2 Tr. zák., § 36 písm. j) Tr. zák. s použitím § 38 ods.3 Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 36 mesiacov, pričom mu podľa § 51 ods.1 Tr. zák. trest podmienene odložil s probačným dohľadom a zároveň podľa § 51 ods.2 Tr. zák. mu určil skúšobnú dobu v trvaní 5 rokov, lebo takýto trest považoval za zákonný a primeraný. Ďalšie výroky napadnutého rozsudku ostali nezmenené.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.